

UUT' T OLDE VODDEN

tNoajoor steet veur de deure
De zommer is vebiej
Dat gif vas weer vól gezeure
Doormet buw niks neet bliej!
sZommers geet alles vlotter
Hei in alles ok meer zin,
De dage wod noe alsmoor kotter
Veurj twet goaj de winter in!
Een heite herfs nog misschien?
Wiej hopt dat akkers en velden
Nog wat warme zonne zólt zièn,
Moor n heite herfs kump zelden!

tIs tòch te gaw vebiej egoan
Dee tied dat uut zommer was,
Haw dr moor wat meer met
edoan
Bedenk ie ast vebiej is pas!
Ech mooie dage bunt hier betuûn,
Kuj hoas op oew vingers tellen
Dr neet van profiteern dan
beduun
Daj dr oe later um zólt kwellen!
Wee zich neet ant weer an-past,
Ast mooi was druut is egoan
Gingt as vrógger 'Jut', das vast
Is veur tlandhek blièven stoan!

Moor al waarnt tan weinug dage
Doorj graag an trugge denkt
Iej zeg toch wel met vlage
Hak dát tòe moor wat velengd!
Ummers toch hef alken-ene
Al zal hee drok òver zwiègen
Wel iets edoan of ezeene
Woor e noapret van kan kriègen!
Wor e is neet ut uitgoan,
kBedoële dan dat moment
Dat oe tmeeste goed hef edoan
Al was ie der wel met content!
Moor meer haj an de veurpret,
De tied der noa tòe te lèven!
Ai zo alles in de rieje zet
De reis, en wat kump door nèven.
Ut alles uut te prakkezeern
Zo mooi as ut moor kan,
Dat deut ummers iederéne geern
Zee proat tr al heel lange van!

De gewone dagelukse sleur
Zój dan us mooi deur-brekken,
Iets intresanters kump door veur
Um de vingers an af te lekken!

Dee veurpret is ech mooier
As waj zeet in werklukheid
Want heel vake is dee dooier
As daj ut hadden vebeid!
Had iej de veurpret neet ehad,
Dat hoppen en ut velangen,
Dan was ie t vólle eerder zat
En bleef ter niks van hangen,
Um zo inens ergus hen te goan
Met: ie zeet wel waw door zièt,
Wee dat wel us hef edoan
Wet daj dan neet ech genièt!
Dan buj gaw uut ekekken
Zeej nauwluks waj door zeet,
Dinge dee lering kónt wekken
Zeej helemòol dan neet!

Neet allene ai goat wiet vot
Geldt umt veur uut te bezeen
Ok al bleef ie kot bie de pot
Ai n klein uut-stepken deen,
Al goaj moor us effen riejen
Met een auto n halve dag
Dat zeej toch vól disse tiejen,
Moj door op wèen bedach!

Ie mot altied heb'n een doel
Wetten woorj hen wilt goan,
Iej mot zorgen daj de boel
Altied in de rieje hebt stoan!
As ie ut uut estippeld hebt
Gif tat vólle meer plezier
Doormet hei oe dan al op epept
En kump as vanzelf ut vetier!

Ok wee wil noa heie of bos
Um door wat te ontspannen
Kump van ut te réglen neet los
Mekt ok van te veurn de plannen!
Ech, de veurpret heurt ter bij,
tNemmen van al dee besluiten
Doorvan wod ie al toomloos bliej
Door kój gewoon neet buiten!

En wat noew achter de rugge is,
Waj vant zommer hebt edoan,
Door moj toch zeker en beslis
Nog s òver noakaarten goan!
As Broèn tbie oe trekken kon
Bunt ter soms plaatjes emaaht
Woor ie of een ander opston
Soms wel nklein betjen naakt!
Want al was de zommer neet bes,

Veurn foto in de zunneshièn
Is toch wel glègenheid ewes
Dat kój an de plaatjes wel zièn.
Och, foto's soms wel heel mooi
Noodzaakluc bunt dee neet
Uw waj zag te gròs te hooi
Nog's uut te metten breed!

kHeb tmet emaaht tòe een keer
Disse zommer in ons land hier,
Een Duitse dame en heer
Zochten hier dan ok wat vetier!
Noa urn in de auto klitten,
Want ze kwammen van wiet vot,
Dee eur achterwerk zéer vant
zitten
De stoël was hād as een bot!
„Zo löpt mis” hef dee vrouw ezeg,
Ze kon tneet meer vol hollen,
En tòe hebt ze òver-leg
Dat ze een kussen kopen zollen.
De eerste winkel dee z'heb ezeen
Hebt ze tòe dan an edoan,
De vrouw zei: „Goat moor alleen
Ik bliève hier effen stoan.”

Hee is de winkel in egoane,
Door ston winkeljuffrouw Jans,
nMeid, mooi as de volle moane
En zee was ok heel wat mans!
„Kussen?” zei de Duitse heer
Dee in onze taal neet rad was,
„Kussen!” tòe nog us een keer,
Want Jans vezetten nog gin pas!
Hee dach: ze is zeker bange dak
Ter zonder betalen wil' vandeur,
Trok zn pottefullie uut de zak
Heel'n gèel breekken eur veur!
„Kussen?!” vroèg, en zeie weer',
Dóorveur wast dat Jans zwichtte!
Ze pakte beet tòe onze heer
Gaf m npaar smokken opt
gezichte.

Dèn schrok, wis neet hoè e thad,
Zet'n beie hande op zien billen
En haspelde tòe as dat
Hee kussen DOOR zo willen!
Deur mien vetaald kraamde hee
uut:
„Nièt kussen snuut, kussen veur
de stuut!”